

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6111/2020
18.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Јовановић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 388/20 од 29.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 388/20 од 29.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 388/20 од 29.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 388/20 од 29.10.2020. године, потврђена је пресуда Основног суда у Куршумлији П 194/18 од 19.11.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој на име стицања без основа исплати износ од 233.920,32 динара, са законском затезном каматом од 18.06.2017. године до исплате. Обавезана је тужила да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет спора је тужбени захтев за враћање исплаћеног на име накнаде трошкова одвојеног живота од породице. Тужила ревизијом не конкретизује разлог због којег предлага примену члана 404. ЗПП, а ни правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије. Наводима ревизије тужила оспорава надлежност суда опште надлежности да разматра да ли је по решењу које није побијано у управном спору, отпао основ за вршену исплату накнаде трошкова одвојеног живота од породице, чији повраћај од туженог тражи, тужбом поднетом у парничном поступку. Наведено у смислу члана 407. ЗПП не представља разлог због којег се ревизија може изјавити. Примена института изузетне дозвољености ревизије резервисана је за питања из домена примене материјалног права. Одлука о тужбеном захтеву условљена је чињеницама утврђеним у поступку.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. става 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је дана 26.09.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 233.920,32 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужиле није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић